Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Vladislav Holban)

Dosarul nr. 3r-139/26 (2-23171198-02-3r-03032026)

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, Sîrbu Victoria

judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Tofan Marin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Tofan Marin împotriva Ministerului Justiției, terț Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 30 noiembrie 2023 Tofan Marin a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat:

- anularea actului administrativ defavorabil nr. ***** din 17.11.2023, emis de Secretarul de Stat al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Stanislav Copețchi, ca fiind ilegal și neîntemeiat prin realizarea a două proceduri administrative într-una singură;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să emită actul administrativ favorabil (ordin) privind eliberarea licenței de executor judecătoresc reclamantului Marin Tofan, cu raza de activitate în municipiul Chișinău;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să compenseze reclamantului prejudiciul material în sumă de 1 680 000 lei, în calitate de venit ratat calculat după formula (84 luni x 20 000 lei = 1 680 000 lei) și prejudiciu moral în sumă de 1 000 000 lei;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să compenseze

reclamantului suma de 5 000 lei în calitate de compensații pentru timpul de muncă pierdut;

- încheierea tranzacție de împăcare prin emiterea ordinului de eliberare a licenței de executor judecătoresc reclamantului, cu raza de activitate în municipiul Chișinău;

- constatarea ilegalității regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 331 din 30.07.2015, precum și anularea acestuia, după caz, pe motiv că contravine legii nr. 113/2010 cu privire la executorii judecătorești;

- constatarea, în hotărârea motivată, a termenului exact de încălcare a dreptului reclamantului de către pârât la numirea și organizarea concursului de admitere în calitate de executor judecătoresc și eliberarea licenței de activitate în acest sens;

- dispunerea efectuării unei expertize judiciare prin desemnarea unui expert judiciar, în vederea stabilirii exacte a prejudiciului material (venitului ratat) prin îngrădirea dreptului reclamantului în accederea în profesia de executor judecătoresc și eliberarea licenței în calitate de executor judecătoresc;

- obligarea Ministerului Justiției Republicii Moldova să prezinte dosarul administrativ, toate înscrisurile cercetate, inclusiv hotărârea Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești și procesul-verbal din anul 2015 privind desfășurarea examenului de admiterea în funcția respectivă, inclusiv dosarul administrativ al comisiei date, cu anularea hotărârii de admitere în calitate de executori judecătorești ca ilegale cu constatarea, în hotărârea motivată, a nulității hotărârii respective.

La 7 august 2024, reclamantul a înaintat o cerere cu privire la majorarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 332 din 30 iulie 2015 emis de Ministrul Justiției și compensarea penalităților de întârziere în mărime de 151 200 lei, după formula 20 000 lei * 0,3 % = 60 lei; 84 luni * 30 zile = 2 520 zile; 2 520 zile * 60 zile = 151 200 lei.

Ulterior, la 8 august 2024, reclamantul a mai înaintat o cerere privind anexarea înscrisurilor și majorarea pretențiilor, prin care a solicitat constatarea ilegalității hotărârii Comisiei de licențiere din 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Marin Tofan în partea referitoare la anularea hotărârii nr. 8 din 25 noiembrie 2015, emisă de Comisia de licențiere privind admiterea în calitate de executori judecătorești, anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 332 din 30 iulie 2015.

S-a explicat reclamantului că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. a) – e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025, acțiunea înaintată de Tofan Marin a fost respinsă ca neîntemeiată.

Aspecte de procedură:

La 26 decembrie 2025 Tofan Marin a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025. Tot la aceeași dată, Tofan Marin a înaintat și cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025.

Concomitent cu depunerea apelului și recursului, Tofan Marin a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, cât și a apelului.

La 11 iunie 2026, cauza în ordine de apel a fost repartizată judecătorului Cașcaval Andrei, membrii completului fiind judecătorul Sîrbu Victoria (președintele completului de judecată) și judecătorul Bagrin Lucia.

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 2 februarie 2026, s-a ridicat cauza nr. 3a-98/26 (2-23171198-02-3a-26012026) de la examinare în ordine de apel și s-a transmis în Secția de evidență și documentară procesuală, pentru repartizarea în mod aleatoriu prin intermediul PIGD, a cererii de recurs înaintată de Tofan Marin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025, pentru a fi examinată cu prioritate de instanța competentă jurisdicțional.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 3 martie 2026, cauza în ordine de recurs, a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Solicitarea recurentului:

La 26 decembrie 2025 Tofan Marin a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025. Concomitent cu depunerea recursului, Tofan Marin a solicitat repunerea în termen.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a indicat că, prima instanță nu a examinat și nu a elucidat legalitatea ordinelor emise de Ministerul Justiției, și anume Ordinul Ministerului Justiției nr. ***** coroborat cu Ordinul Ministerului Justiției nr. *****, prin prisma criteriilor de nulitate prevăzute la art. 141 din Codul administrativ, pentru a clarifica și elucida legalitatea actelor emise. Corespunzător, în motivarea încheierii contestate cu referire la Ordinul Ministerului Justiției nr. ***** din 30 iulie 2015, instanța nu s-a expus asupra legalității acestuia, ignorând examinarea pe fond. Necătând că cererea de majorarea a pretențiilor din data de 7 august 2024 a fost indicat în anularea ordinului (acțiune de obligare) și nu (acțiune de contestare) cum s-a invocat.

Astfel, a notat că, prin aceste mențiuni apelantul-recurent a fost lipsit de dreptul său la examinare pe fond a ordinelor menționate, nefiind motivate în actele contestate inclusiv legalitatea sau ilegalitatea acestora, pe când prin actele și înscrisurile prezentate sunt evidențiate viciile prevăzute de art. 141 din Codul administrativ.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, consideră

necesar de a respinge cererea cu privire la repunerea în termen și a declara inadmisibil recursul, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: a) declară recursul inadmisibil

În conformitate cu prevederile art. 241 alin. (3) din Codul administrativ prevede că, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 236 alin. (1) și alin.(2) lit. d) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).

În corespundere cu art. 237 din Codul administrativ, prevederile art. 65 alin. (1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului. Încheierea instanței de apel prin care este respinsă cererea de repunere în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată cu recurs. Încheierea instanței de apel prin care s-a făcut repunerea în termenul de apel sau în termenul de prezentare a motivării apelului poate fi contestată doar odată cu fondul.

Conform art. 65 alin.(1)-(2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

În mod distinct, Completul reține că, instituția repunerii în termen reprezintă o măsură excepțională, destinată exclusiv situațiilor în care partea dovedește existența unor împrejurări reale și obiective care au făcut imposibilă exercitarea dreptului procedural în termenul stabilit de lege. Simpla invocare a unor afirmații neînsoțite de probe nu poate justifica derogarea de la principiul securității raporturilor juridice și de la obligația respectării termenelor procedurale.

Din actele cauzei rezultă în mod cert că încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025 a fost comunicată și recepționată de către recurent la data de 2 decembrie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică „Zimbra”, anexat la dosar (Vol. I, f.d.244).

Prin urmare, instanța de recurs constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă de la data de 2 decembrie 2025, ziua imediat următoare în care a fost recepționată încheierea din 1 decembrie 2025 și a expirat la 17 decembrie 2025 inclusiv.

Așadar, conform art. 242 din Codul administrativ recursul împotriva acestei încheieri din 1 decembrie 2025, fiind notificată și recepționată la 2 decembrie 2025, urma a fi depus până la 17 decembrie 2025 inclusiv, fiind ultima zi de depunere a recursului, în timp ce la caz, recursul a fost depus la 26 decembrie 2025.

Completul judiciar reține că, instanța poate repune partea în termenul omis, dacă acesta nu a fost respectat din motive care nu au depins de voința părții, confirmate prin probe în modul prevăzut de lege.

La caz, partea recurentă Tofan Marin, solicită repunerea în termenul legal.

Conform art. 24 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Instanța reține că recurentul nu a prezentat niciun înscris, certificat medical, dovadă privind imposibilitatea deplasării, lipsa accesului la servicii poștale, existența unui caz de forță majoră ori alte probe care să demonstreze că, în perioada cuprinsă între 2 decembrie 2025 și 17 decembrie 2025, s-a aflat într-o imposibilitate efectivă de a formula și depune recursul.

Deasemenea, instanța subliniază că recurentul deține calitatea procesuală de reclamant, fiind partea care a inițiat procedura judiciară și care urmărea valorificarea unor drepturi pretinse. În aceste condiții, obligația de manifestare a diligenței procesuale și de interesare constantă de soarta dosarului îi revenea în mod direct. Principiul bunei-credințe procesuale consacrat de art. 24 din Codul administrativ presupune că partea nu poate adopta o atitudine pasivă și ulterior invoca propria lipsă de diligență pentru a obține repunerea în termen.

Mai mult, chiar dacă recurentul ar fi considerat că nu a recepționat actul judiciar ori nu cunoștea soluția pronunțată, acesta avea la dispoziție multiple modalități rezonabile de informare privind evoluția cauzei, inclusiv adresarea către instanța de judecată sau consultarea informațiilor de pe portalul național al instanțelor de judecată. Lipsa oricăror demersuri efectuate de către recurentul-reclamant denotă o pasivitate procesuală incompatibilă cu standardul de diligență impus participanților la proces. Astfel, recurentul urma să depună diligență efectivă în vederea exercitării dreptului de a ataca actul judecătoresc în termenul prevăzut de lege și anume în termen de 15 zile din momentul notificării încheierii judecătorești, pe când la caz acest termen a fost încălcat.

Corespunzător, Colegiul atestă că, recurentul nu a prezentat nici un

argument în susținerea solicitării repunerii în termen a recursului și nici nu a demonstrat existența unor motive temeinice și obiective, care să justifice repunerea în termen. Respectiv, a admite repunerea în termen în asemenea circumstanțe ar echivala cu ignorarea caracterului obligatoriu al termenelor procedurale și ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, precum și exigențelor unui proces echitabil desfășurat într-un termen rezonabil.

În contextul celor expuse, Completul reamintește că respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligare pozitivă a părților și are menirea asigurării bunei funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în cazul în care partea care înaintează o cerință de repunere în termen și va prezenta instanței probe pertinente și admisibile, prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată de motive întemeiate.

La caz, probe care să denote justificarea omiterii termenului nu au fost prezentate.

În subsidiar, Completul reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță. În cauzele *Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008* și *Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Tot aici, Completul accentuează că potrivit legislației în vigoare, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În contextul celor expuse, Completul precizează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Coroborând cele supra-elucidate, în baza normelor de drept indicate, având în vedere că omiterea termenului constituie temei pentru declararea inadmisibilă a cererii de recurs, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra respingerii cererii recurentului Tofan Marin cu privire la repunerea în termen și inadmisibilității cererii de recurs ca fiind depusă după termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că cererea de recurs depusă la 26 decembrie 2025 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1

decembrie 2025, urmează a fi declarată inadmisibilă.

În ceea ce privește cererea de amânare a examinării recursului, formulată de avocatul Iurii Mihov în interesele terțului-intimat Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, ultimul a invocat că, Uniunea a fost notificată la 21 mai 2026 despre faptul că, la 25 mai 2026 va avea loc ședința de judecată unde se va examina recursul declarat de Tofan Marin, iar pentru a respecta dreptul la apărare a solicitat amânarea ședinței de judecată cu acordarea unui termen rezonabil în vederea depunerii referinței.

Inter alia, Colegiul reține că, recursul împotriva încheierilor se examinează în baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără participarea părților, procedura având un caracter preponderent scris.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că solicitarea de amânare, nu este justificată prin existența unor impedimente obiective și ar conduce la tergiversarea nejustificată a examinării cauzei, considerent din care, în vederea respectării principiului celerității procesului civil, Colegiul consideră necesară respingerea cererii de amânare ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 236 alin.(2) lit. d), 242, 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge ca neîntemeiată, cererea avocatului Iurii Mihov ce acționează interesele terțului-intimat Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești privind amânarea ședinței de judecată.

Se respinge cererea recurentului Tofan Marin cu privire la repunerea în termen.

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tofan Marin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 1 decembrie 2025, din motiv că a fost depus peste termenul prevăzut de lege, iar instanța a refuzat repunerea în termen.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/